

om vår särprägel

olikheter och diversitet
associeras med livet
vi likformiga finländare
förknippas
med andra begrepp

man kunde säga
att vi finländare lider av en psykisk störning
en personlighetsstörning

(det sägs
att begreppet
psykisk funktionsnedsättning
är mindre
stigmatiserande
men jag är osäker här)

två motsatta självbilder krockar
hos oss

(1) en önskan att vara omtyckt
och
(2) en negativ självuppfattning

vilket leder till
att vårt förhållande till omvärlden
är så signifikant förvrängt
att vi orsakar oss själva
och andra
sjusjungande lidanden

jag är ingen psykolog
men jag vill hävda
att vi finländare är något otypiska
patologiska narcissister

vårt begär efter
uppskattning, beröm och
verifikation
förvrängs inte
till den klassiska
charmanta personligheten
med den grandiosa idealiserade självbilden
utan deformeras
(bl.a.) till besatthet över rapporter om vårt land
ett sökande efter bekräftelse
i utländska medier

vårt dåligt dolda självhat
gör
att vi känner oss otillräckliga
och önskade
vilket leder till
att vi undervärderar oss själva
och är avundsjuka på andra
vi betar oss hotfullt mot främlingar
och vår brist på empati
gör oss ovilliga
att känna igen andras känslor och behov

vår nationella personlighetsstörning
en ändlös spiral
av projektion och introjektion
avundsjuka och narcissism

med åren
har jag blivit mer
fördragsam
i förhållande till
de mjukare vetenskaperna

hur ska man
(till exempel)
så frön av erkänsla och acceptans
i oss emotionellt instabila
finländare?

någon form av evidensbaserad
psykoterapi
kanske dialektisk beteendeterapi (DBT)
kunde fungera

man kan förändra en bakteriekultur
(bland annat)
genom att byta medium
eller tillsätta antibiotika
eller växla temperaturen
dvs genom att förändra dess levnadsvillkor
och miljö

detsamma
måste gälla för människor

